

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Місюкевіч Анатолій Стефанович – звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо перевіряння на відповідність Конституції України (конституційність) приписів:

- частини першої статті 12 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (далі – Закон № 1402), згідно з якою *„судочинство і діловодство в судах України проводяться державною мовою“*;

- частини першої статті 29 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України), відповідно до якої *„кримінальне провадження здійснюється державною мовою. Сторона обвинувачення, слідчий суддя та суд складають процесуальні документи державною мовою“*;

- частин першої, другої статті 441 КПК України, якими відповідно встановлено, що:

- *„суд касаційної інстанції за наслідками розгляду касаційної скарги по суті ухвалює судові рішення у формі постанов“*;

- *„процедурні питання, пов'язані з рухом кримінального провадження, клопотання та заяви учасників справи, питання про відкладення розгляду кримінального провадження, оголошення перерви, зупинення кримінального провадження, а також в інших випадках, передбачених цим Кодексом, вирішуються судом касаційної інстанції шляхом постановлення ухвал в порядку, визначеному цим Кодексом для постановлення ухвал суду першої інстанції з урахуванням особливостей, передбачених главою 32 цього Кодексу“*.

При цьому автор клопотання зауважує, що „належить перевірити застосування судом норм частини першої статті 12 Закону № 1402 та статті 29 КПК України у тому нормативному значенні, в якому вони були застосовані Верховним Судом у справі касатора Місюкевіча А.С.“ у частині їх відповідності частині другій статті 3, частині другій статті 6, частинам першій, другій статті 8, частині першій статті 9, частині третій статті 10, частині другій статті 19, частині першій статті 21, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 64, частині другій статті 129, частині другій статті 152 Конституції України.

Місюкевіч А.С. також твердить, що внаслідок неконституційного тлумачення судом касаційної інстанції оспорюваних приписів частини першої статті 12 Закону № 1402, частини першої статті 29 КПК України у його судовій справі було порушено його конституційні права, які встановлені частиною третьою статті 10, статтею 55, статтею 8, статтею 64 Конституції України.